

ves til at sprænge de Rammer, under hvilket Statslivet almindeligt former sig.

Jeg tillader mig dernæst at henvende mig til den højtærede Handelsminister. Jeg haaber, at den højtærede Handelsminister vil vise, at han er lige saa meget Mandfolk som den første Handelsminister, vi havde her i Landet, nemlig Bluhme. Jeg haaber, at der maa være lige saa megen Rygrad i ham. Guderne skulle vide, at han gaar ind til en meget stor og besværlig Gerning. Der kaldes paa ham fra mange Sider indenfor Haandværk, Industri og Handel, og der foreligger allerede et meget stort Spørgsmaal for ham at beskæftige sig med. Og nu er det saa heldigt, at den højtærede Handelsminister har været Medlem af den Kommission, der har været nedsat angaaende den grønlandske Handel. Han har altsaa Viden om disse Forhold og behøver ikke at underrettes fra anden Side. Han ved, at der tiltrænges en kraftig Haand. Jeg vil udtale Haabet om, at den højtærede Handelsminister maa vise sig at være Manden, der staar bag sine Ord, netop den Mand, der trænges til paa denne Plads, som renser ud uden Hensyn til, hvorledes hans Forgænger har misregeret paa det ene eller det andet Omraade. Jeg haaber navnlig, at han vil bringe Administrationen af den grønlandske Handel ind i en saadan Gænge, at baade Grønlanderne og vi Danske kunne være tilfredse.

Jeg minder om, at den højtærede Handelsminister i Oktober eller November 1906 blev anmodet af daværende Indenrigsminister Berg om sammen med nogle andre at underkaste den grønlandske Handels Drift og Virkemaade en indgaaende og sagkyndig Undersøgelse. Resultatet blev en Betænkning, der blev afgiven den 14. November 1907, men som først længe efter blev trykt og sat i Cirkulation paa Foranledning af den daværende Indenrigsminister. Jeg vil dog, forinden jeg gaar nærmere ind paa denne Sag, gøre opmærksom paa, at den daværende Indenrigsminister havde tænkt at anbringe et Medlem af Firmaet A. Th. Møller i den Kommission, der skulde nedsættes, men Grosserer Høffding, som af Ministeren var opfordret til at fremkomme med Forslag om Mænd, der kunde anses for egnede til at være Medlemmer af Kommissionen, fraraadede det paa det bestemteste, og det skete ikke. Det var Direktør Ryberg, der gerne ønskede, at Firmaet A. Th. Møller blev repræsenteret i Kommissionen. Inden Be-

tænkningen kom offentlig frem, er der foregaaet uendelig mange Ting i denne Sag, der se højt mærkelige ud, og som navnlig for den tidligere Indenrigsminister forekomme mig at være i høj Grad compromitterende. Blandt andet skal jeg fremhæve som et Kuriosum, at skønt Betænkningen giver en saadan Kritik af Direktør Rybergs Administration, at der ingen Tvivl kunde være om, at han retteligt burde fjernes, saa blev denne Mand straks efter Betænkningens Indgivelse til Indenrigsministeren udnævnt til Dannebrogsmænd — han var i Forvejen Ridder af Dannebrog. Om det er et Løfte, der er blevet givet paa Vejen op til Grønland af den daværende Indenrigsminister, eller om det kun har været Udslag af personlig Velvillie, skal jeg lade være usagt. Dette i Forbindelse med den daværende Indenrigsministers Optræden overfor Tinget stiller hans Administration i et alt andet end gunstigt Lys. Jeg ved ikke, hvorledes man skal se paa den daværende Indenrigsministers personlige Optræden. Jeg vil det længst mulige tro, at han ikke har talt Usandhed her i Tinget, men at hans Optræden og Udtalelser skyldes Mangel paa Kendskab til hele den paagældende Sag.

Det fremgaar af Kommissionsbetænkningen, at det enkelte Firma, som Ryberg i sin Tid ønskede at se repræsenteret i Kommissionen, har nydt godt af Direktør Rybergs Administration. Det viser sig, at et Kommissionsmedlem har tilskrevet Ministeren og utvetydigt sigtet dette Firma for at have begaaet Misligheder overfor den grønlandske Handel. Det er næsten umuligt at forstaa den tidligere Indenrigsministers Motiv til at søge hele denne Sag dysset ned, og jeg forlanger — og dette Forlangende stiller jeg i Tilslutning til mange andre ærede Medlemmer og i Tilslutning til et almindeligt Ønske i mange forskellige Kredse — jeg stiller det Forlangende, at den Korrespondance, som er foregaaet mellem Ministeren og dette enkelte Kommissionsmedlem, som har tilskrevet Ministeren, nemlig Grosserer Tulinus, bliver fremlagt her i Tinget, for at Medlemmerne kunne gøre sig bekendt med dens Indhold. Thi der kan dog ikke være Statshemmeligheder i disse Breve, naar det enkelte Firma privat har faaet Brevene tilsendt fra Ministeren, hvilket Firmaet offentlig har fortalt i forskellige Blade, blandt andet i vor „Vort Land“.

Jeg har gennemlæst denne Tillægsbetænkning meget indgaaende, og jeg er kom-